

NEKROLÓG

Sr. M. Andreja (Helena) Piškiová, FDC

Narodená: 13. 02. 1931 Obid (okr. Nové Zámky)
Prvé sľuby: 14. 04. 1974 Rúbaň
Večné sľuby: 21. 11. 1980 Rúbaň
Zomrela: 18. 01. 2021 Veľké Leváre

Sr. Andreja sa narodila 13. februára 1931 v poradí druhá dcéra rodičom Ondrejovi a Hermíne, rodenej Kováčovej v obci Obid, ktorá sa rozprestiera na Podunajskej nížine, pri štátnej hranici s Maďarskom. Pokrstená bola 15. februára 1931 a dostala meno Helena. V rodnej obci absolvovala osemročnú základnú školu.

Keď mala sedem rokov, jej mama ťažko ochorela a tak popri školskej dochádzke veľa pomáhala doma.

Po skončení základnej školy ostala doma, aby sa starala o chorú mamu. Z jej zápisničky sa dozvedáme že: „Sestra sa vydala mamička bola odkázaná na moju pomoc. Na žiadosť pani učiteľky, popri ošetrovaní mamy, som sa po večeroch učila na skúšky za prvý a druhý ročník meštianky. Nakoľko sa zdravotný stav mamičky veľmi zhoršil, nemohla som v štúdiu pokračovať. Opatrovala som ju až do konca jej života. Pán si ju povolal v roku 1963. A rok predtým zomrel otec.“

Z jej rozprávania vieme, že prvý krát stretla rehoľné sestry keď mala iba 4 roky. Odvtedy prechovávala v sebe túžbu stať sa jednou z nich. Táto túžba z detstva sa naplnila až 15. 2.1972 kedy bola prijatá do Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Rúbani. Vstupom do noviciátu dostala meno sr. M. Andreja. 14. apríla 1974 zložila prvé sľuby a 21. 11. 1980 doživotné. V rehoľnom povolani bola šťastná, vdáčná Bohu za tento dar. Svedčí o tom jej obetavosť v každodennom živote, horlivosť v apoštoláte, žiarivý úsmev a veselá myseľ. Rada to vyjadrila spevom jej obľúbených piesní pri každej príležitosti.

Sr. Andreja bola pracovitá, tichá, skromná a pokorná. Pracovala najskôr ako záhradníčka v Rúbani, neskôr vypomáhala aj pri domácich prácach v komunite v Prievidzi. V Košiciach sa stretávala s veriacimi, hovoriacimi maďarsky. U ľudí bola veľmi obľúbená.

Absolvovala katechetický kurz a naplno sa zapojila do katechézy vo farnosti. Neskôr, už ako Dcéra Božskej Lásky, vo farnosti Dubník, v Rúbani a okolí, zväčša pre deti maďarsky hovoriacich veriacich. V katechéze pracovala veľmi horlivo a obetavo. Neúnavne a veľmi radostne viedla deti ku Kristovi, učila ich pravdám viery, nacvičovala s nimi piesne, scény na základe biblických príbehov, písala básničky, texty prianí pre rôzne príležitosti a iné.

Posledné roky života prežila v komunite vo Veľkých Levároch. Dokiaľ vládala rada chodila do kostola na svätú omšu a veľmi rada sa modlievala s deťmi posvätný ruženec. Venovala čas korešpondencii s ľuďmi, uprostred ktorých predtým pôsobila.

Usilovala sa zachovávať všetky požiadavky rehoľného, spoločného a duchovného života. Pokiaľ jej zdravie dovolilo, rada zotrvala dlhší čas v kaplnke na súkromnej modlitbe. Tešila sa na svätú omšu a dôsledne sa pripravila na prijatie eucharistického Krista, ktorého denne prijímala až do posledného dňa života.

Posledný rok jej zdravie viditeľne slablo, nevládala chodiť. Svoj kríž prijala ticho, pokorne a bolesti znášala trpezlivo. Prijala viac krát sviatosť pomazania chorých, naposledy 11.1.2021. Sestry sa o ňu starostlivo a s láskou starali. Za všetko im bola vďačná.

V posledných dňoch ju neprestajne sprevádzali modlitbou, až do jej posledného výdychu.

Drahá sestra Andreja, ďakujeme Vám za svedectvo zasväteného života, vyjadrené jednoduchosťou, skromnosťou, láskou, obetavosťou, horlivosťou v modlitbe a v konaní dobrých skutkov.

Odpočinutie večné daj jej Pane.....

Napísala sr. M. Felicitas Vengliková, FDC